

τὸν αἰδήμονα πέπλον τῶν χαρίτων, τρέφουσι δι' ἱεροῦ χειρὸς τὰ ἀμάραντα ἄνθη τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων.

Σίλλερ.

*

Πρέπει τις νὰ ἦναι λίαν εἰδήμων τῶν κατὰ τὸν βίον, ἵνα γινώσκῃ νὰ ὑπομένῃ.

Κ^α Δεμαιντενόν.

*

Ἔσο ποιητὴς ἢ καλλιτέχνης, βάψε τὴν γραφίδα σου εἰς τὰ χρώματα τοῦ λυκαυγοῦς διὰ νὰ ζωγραφίσῃς τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύτιν τοῦ ἡλίου· ψάλλε τοὺς ἔρωτας τῶν ἀνθέων· περιγράψον τὴν προδότιδα καλλονὴν τῆς θαλάσσης ὅταν, γυνὴ παράφορος, σὲ προκαλεῖ δι' ἀσπασμῶν ἡδονῆς· ἐξύμνει αὐτὴν ὅταν, ἐρωμένη ζηλότυπος καὶ πρόσβληθεῖσα, θέλῃ πᾶν νὰ παρασύρῃ ὑπὸ τὰ κύματά της, — οὐδέποτε θὰ καταστῆς τέλειος ποιητὴς ἢ καλλιτέχνης, ἐφ' ὅσον δὲν ζωογονήσῃς τὴν εἰκόνα σου διὰ τοῦ βλέμματός γυναικὸς — τοῦ βλέμματός τῆς Ἰουλιέτης πρὸς τὸν Ῥωμαῖον!

*

Οὐδεὶς εἶναι εὐχαριστημένος διὰ τὴν περιουσίαν του, οὔτε δυσαρεστημένος διὰ τὸ πνεῦμά του.

Κ^α Δεσουλιέρ.

*

Εἶναι τοσοῦτον ὠραῖον τὸ δάκρυ εἰς τὸ ὄμμα τῆς καλλονῆς, ὥστε καὶ ὁ ἔρωσ αὐτὸς μόλις τολμᾷ νὰ τὸ ἀποσφογγίσῃ δι' ἐνός του φιλήματος· εἶναι τοσοῦτον γλυκὺ τὸ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς αἰδοῦς, ὥστε καὶ ἡ συμπάθεια αὐτὴ μόλις ἐπιθυμεῖ τὴν ἐξάλειψίν του.

Βύρων.

*

Ἡ ἐλπίς ὁμοιάζει πρὸς φιλέρασκον γυναῖκα ἣτις σὲ ἐγκαταλείπει εὐθὺς ἅμα δὲν κατορθώνει πλέον νὰ τρέφεταί ἐκ τῶν δακρῶν καὶ τῶν στεναγμῶν σου.

*

Ὅσάκις ἡ δραστηριότης τῆς ψυχῆς ἀποκοιμίζεται εἰς τοὺς ἀχανεῖς ῥεμβασμοὺς τῆς ἐλπίδος, ἢ ἀνὰ χεῖρας ἐργασία φαίνεται ἐπαχθὴς εἰς τὸν πιστευόντα, ὅτι δύναται νὰ ἐπαναπαύηται εἰς τὸ μέλλον. Ἄλλ' εὐθὺς ἅμα ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἡ θεὰ τῆς εὐτυχίας, συγκεντρώνει τὰς δυνάμεις του πάσας καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς δυστυχίας του, ῥίπτεται εἰς νέας τύχας.

Κ^α Γκιζώ.

*

Ἡ ἀξία ἀγαθῆς τινος πράξεως ἀπόλλυται διὰ τοῦ ἐλαχίστου κέρδους ὅπερ ἐξ αὐτῆς πορίζομεθα. Διηγούμενοι αὐτὴν ἱκανοποιούμεν τὴν φιλαυτίαν μας, καὶ οὕτω μηδενίζομεν τὴν ὀφειλομένην ἡμῖν εὐγνωμοσύνην.

Βαλζάκ.

*

Ὁ Θεὸς ἔκαμε ξανθὰς τὰς γυναῖκας τῆς Ἄρκτου θέλων νὰ παρηγορήσῃ τοὺς τόπους· ἐκείνους διότι τοῖς ἐστέρησε τὸν ἥλιον.

Ῥίχτερ.

*

Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἀφορᾷ μόνον τὸν ὠκεανόν· ἡ πολιτικὴ τῶν γυναικῶν ἀφορᾷ μόνον τὸν ἔρωτα. Ὁ ἔρωσ εἶναι ὠκεανὸς διὰ τὴν γυναῖκα· φιπτόμεθα εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς θαλασσοπλοΐας διὰ νὰ φθάσωμεν τέλος εἰς τὴν ξηρὰν.

Ἄλλ' ἡ γυνὴ πολλάκις εἶναι ἄμμος ἄστατος· καὶ πολλοὶ ναυαγοῦν ἐπὶ τῆς ἄμμου, ἐνῶ ἀτενίζουσι μετ' ἐλπίδος πρὸς τὴν ἀκτὴν.

*

Περισσότερον διασκεδάζει ἡ γυνὴ διὰ τῶν μυθιστορημάτων, ἅτινα κάμνει αὐτὴ, ἢ δι' ὅσων ἀναγινώσκει.

Θεόφιλος Γωτιέ.

*

Φεῦ! μάταια ὄνειρα κατὰ τὴν νεότητα, ὀχληροὶ μόχθοι κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, πικραὶ πλάναι κατὰ τὸ γῆρας καὶ βάσανοι κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ἰδοὺ τὸ στάδιον τοῦ ἀνθρώπου.

Γεωργία Σάνδ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

* * Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως εἰς Παρισίους τὸ πρεσβύτερον μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ὁ Ἐδμόνδος Φραγκίσκος Ἰομάρδος, ἰδίως διαπρέψας περὶ τὴν τῆς Ἀφρικῆς γεωγραφίαν καὶ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐκπαίδευσιν. Ἐγεννήθη τὴν 20 Νοεμβρίου τοῦ 1777 ἐν Βερσαλλίαις, ἐσπούδασε εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν τῶν Παρισίων σχολὴν, καὶ ἔλαβεν ὡς μηχανικὸς μέρος εἰς τὴν τοῦ Ναπολέοντος ἐκστρατείαν εἰς Αἴγυπτον. Μετὰ δὲ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδόν του ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν τοῦ κολοσσιαίου συγγράμματος «Περιγραφή τῆς Αἰγύπτου» ὅπερ ἤνοιξεν εἰς αὐτὸν τὰς θύρας τῆς Ἀκαδημίας. Πρῶτος αὐτὸς συνέλαβε τὴν μεγάλην

ιδεάν τῆς τομῆς τοῦ Σουεζ, ἢ μετέπειτα ὁ Κύριος Λέσσεψ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ἐπραγματοποίησε.

* * * Τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τοῦ Βυρτζούργου ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ τῆς γνωστῆς συλλογῆς τοῦ πρώην γραμματέως τῆς ἐν Ἀθήναις Βαυαρικῆς πρεσβείας Κ. Φάβερ. Τὰ ἀρχαῖα ταῦτα συνέλεξεν ὁ Κ. Φάβερ κατὰ τὴν εἰκασαετῆ αὐτοῦ ἐνταῦθα διαμονὴν, καὶ μεγάλην ἔχουσι διὰ τοῦτο ἀξίαν, ὡς γνωστοῦ ὄντος τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως αὐτῶν. Δυστυχῶς ὁμως καὶ ταῦτα, ὡς τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένων ἀρχαίων, εἶναι τεθραυσμένα. Ἕλληνες ἡμεῖς, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἰδωμεν μετὰ λύπης ξένα μουσεῖα κοσμούμενα διὰ θησαυρῶν, τοὺς ὁποίους τόσον ἀκριβὰ ἠγοράσαμεν. Ἐὰν τοιαύτην πρόκηται νὰ ἔχωσι πάντοτε τύχην τὰ ὀλίγα περισωζόμενα λείψανα τῆς προγονικῆς δόξης, κάλλιον νὰ μένωσι διὰ παντὸς τεθραμμένα εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς, ἢ τις τὰ φυλάττει πιστότερον ἡμῶν.

* * * Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, δεχθεὶς τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ περὶ *Βεκκαρία* καὶ ποιητικῶν δικαίου συγγράμματος τοῦ Κυρίου Καντοῦ ἐτίμησε τὸν ἐνδοξὸν ἱστορικὸν δι' ἐπιστολῆς λίαν κολακευτικῆς, συνοδευμένης καὶ ὑπὸ νομισματοσήμου, φέροντος τὴν βασιλικὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν·

«Τῷ σοφῷ καὶ γλαφυρῷ ἐπιστήμονι καὶ φιλολόγῳ Καίσαρι Καντοῦ, ἐκ Μιλάνου, 1863.»

* * * Ἡ πώλησις τῆς πινακothῆκης τοῦ Ῥώσου πρίγκηπος Δεμιδῶφ, διασήμου φίλου τῶν ὠραίων τεχνῶν, τελεσθεῖσα ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἐξήγειρε τὴν περιέργειαν τοῦ κοινῶ. Αἱ πλείστοι τῶν εἰκόνων ἦσαν πολυτίμοι καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ συναχθῆσόμενον ποσὸν ἴ' ἀνάβῃ εἰς ἐν ἑκατομύριον φράγκων. Ἰδίως διεκρίθη ἡ *Στρατοική*, ἀριστούργημα τοῦ Ἰνγκρ, ἀγορασθεῖσα 92 χιλιάδας φράγκων ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Ὠμάλης καὶ ὁ *Σαμφὼν μαγνόμενος* κατὰ τῶν *Φιλιπταίων* τοῦ πρότινος ἀποδιώσαντος ἐξόχου ζωγράφου Δεκὰν, ἀγορασθεὶς 42 χιλιάδας φράγκων.

* * * Ἐντὸς ὀλίγου ἐκδίδεται ὁ πέμπτος τόμος τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ περιφανοῦς πρωθυπουργοῦ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου Γυζώτου, τοῦ οὐοίου τὴν ἐπιτυχίαν δύναται νὰ προμαντεύσῃ ἕκαστος ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἄλλων τόμων. Πάντες, ἄνευ

διακρίσεως κόμματος, ἐπήνεσαν τὸ μέγα ἔργον τοῦ δογματιστοῦ φιλοσόφου, ὅστις μετὰ θαυμασίας ἀμεροληψίας καὶ ψυχρότητος κρίνει καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ ὁμολογεῖ τὰ σφάλματά του, ἅτινα πρὸ πολλοῦ ἦδη ἐξηγόρασεν ἢ δυστυχία.

* * * Πρέπει δικαίως νὰ θεωρῶμεν ἑαυτοὺς εὐτοχεῖς καὶ ὑπερηφάνους ὁσάκις ἢ πλουσία εἰς ἀριστουργήματα Εὐρώπῃ ἀξιῶ νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα τῆς ἐπὶ τῆς πτωχῆς καὶ μόλις γεννωμένης φιλολογίας μας. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρισκόμεθα σήμερον ἀναγγέλοντες εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Χρυσάλλιδος τὴν δίτομον μετάφρασιν τῶν διηγημάτων τοῦ Κ. Ραγκαβῆ γαλλιστὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Τουργάρ.

* * * Ὅσοι ἀμφιβάλλουσιν ἀκόμη περὶ τῆς ὑπερφυοῦς γραφικῆς εὐχερείας τοῦ διασήμου Γάλλου συγγραφέως Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, θὰ πεισθῶσι βεβαίως ἀπὸ τὸ ἐπόμενον γεγονός. Ὁ δραματικὸς θίασος, οὗ προϊσταται ἡ περιφανὴς τραγωδὸς Ἱστορη, φθάς ἐσχάτως εἰς Νεάπολιν, παρεκάλεσε τὸν Δουμᾶ, εὐρισκόμενον ἤδη ἐκεῖ, νὰ γράψῃ τι ἀποκλειστικῶς δι' αὐτόν. Ὁ Δουμᾶς ὑπεσχέθη νὰ ἐτοιμάσῃ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἰταλιστὶ ἐν δράμα εἰς 5 πράξεις, μετ' ὑπόθεσιν ἱστορικὴν, ἐπιγραφόμενον *Λαυρέτιος ὁ Μένδικος*. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐξέτελεσε τὴν ὑπόσχεσίν του, γράφων μίαν πράξιν ἀνά πᾶσαν ἡμέραν!

* * * Ὅταν εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς φύλλον ἡ Χρυσάλλις ἀνήγγελε τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολεόντος ἀπονεμηθεῖσαν ἐξόχον τιμὴν εἰς τὸν ζωγράφον Ὁρ. Βερνέ, δὲν προεμάντευεν ὅτι τόσον ταχέως ἔμελλε ν' ἀναγγείλῃ τὸν θάνατόν του, ἐπισυμβάντα πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς Παρισίους. Τὴν βιογραφίαν τοῦ διασήμου καλλιτέχνου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον.

ΑΣΠΑΣΙΑ.

Λίστις τοῦ 4ου Αἰτίγματος.

«ΜΟΡΦΕΥΣ.»

ΑΙΝΙΓΜΑ 2.

Ἦς φάτιμα πάντοτε, θνητῆ, παρίσταμ' ἐμπροσθὰ σου·

Σκέπει τὴν ὄψιν μου πυκνὴ καὶ μελανὴ νεφέλη·

Ἐντὸς μου ὑποκρίπτεται κ' ἡ λύπη κ' ἡ χαρὰ σου,

Καὶ μετ' ἐλπίδος ἕκαστος νὰ με μαντεύσῃ θέλει.

Ἄσταν ἰδύνας καὶ δεινὰ εἰρήσεις εἰς τὸν βίον,

Παρηγορίαν εἰς ἐμὲ ἐπιζητεῖς δακρύων.

ΣΦΙΓΞ.